

Στη μακρινή Σιβηρία, η αγροτική περιοχή Οϊμιάκον είναι το πιο κρύο χωριό στον πλανήτη. Η μέση θερμοκρασία το χειμώνα να είναι -58 βαθμοί Κελσίου. ...

Το Φεβρουάριο του 1933 όμως, η θερμοκρασία έπεσε ακόμα πιο χαμηλά με τον υδράργυρο να δείχνει -71 βαθμούς Κελσίου.

Εκτιμάται ότι αν κάποιος βγει έξω γυμνός με τόσο κρύο θα πεθάνει σε λιγότερο από 60 δευτερόλεπτα.

Η ονομασία του χωριού προέρχεται από τον ποταμό Οϊμιάκον και σημαίνει «νερό που δεν έχει παγώσει» λόγω των θερμών ιαματικών νερών που έχει το χωριό.

Κατά τη διάρκεια του χειμώνα, η νύχτα διαρκεί 21 ώρες το 24ωρο, ενώ το καλοκαίρι η νύχτα διαρκεί μόνο τρεις ώρες. Το χιόνι φτάνει τα 2 μέτρα.

Οι χαμηλές θερμοκρασίες του οφείλονται στο υψηλό υψόμετρο, αλλά και στη μικρή του απόσταση από τον Βόρειο Πόλο. Η ζωή στο χωριό είναι δύσκολη, αλλά οι κάτοικοι είναι μαθημένοι.

Οι ενήλικες δεν σταματάνε την εργασία τους και το σχολείο λειτουργεί κανονικά. Για να κλείσει το σχολείο η θερμοκρασία πρέπει να πέσει κάτω από τους -52 βαθμούς.

Οι περισσότεροι κάτοικοι εκτρέφουν τάρανδους, κυνηγούν και ψαρεύουν.

Έσοδα έχουν και από τον τουρισμό, γιατί πολλοί είναι οι επισκέπτες που θέλουν να πάρουν μια ιδέα από το πιο παγωμένο χωριό στον κόσμο. Κυνηγούν τάρανδους, ψαρεύουν στις παγωμένες λίμνες και κάνουν μπάνιο στα ιαματικά νερά δίπλα στο χιόνι.

Τρέφονται κυρίως με κρέας αλόγου και τάρανδου. Δεν μπορούν να καλλιεργήσουν

γιατί οι πολύ χαμηλές θερμοκρασίες δεν αφήνουν κανένα φυτό να αναπτυχθεί. Οι τουαλέτες χτίζονται σε εξωτερικό χώρο, γιατί το κρύο παγώνει τους σωλήνες του νερού. Το μελάνι των στυλό παγώνει. Τα ποτήρια κολλάνε στο πρόσωπο των κατοίκων. Οι μπαταρίες χάνουν την ισχύ τους. Τα κινητά δεν λειτουργούν.

Ο κάτοικοι αφήνουν την μηχανή του αυτοκινήτου ανοιχτή όλη την ημέρα, γιατί αν την κλείσουν, δεν θα παίρνει μπρος. Πολλοί βάζουν το αυτοκίνητό τους σε θερμαινόμενο γκαράζ για να μην χαλάσει.

Ένα ακόμη πρόβλημα που αντιμετωπίζουν είναι ότι δεν μπορούν να θάψουν τους νεκρούς. Η διαδικασία ταφής μπορεί να τους πάρει μέχρι και 3 ημέρες. Πρέπει να ξεπαγώσουν το έδαφος και σιγά σιγά να το σκάσουν ώστε να χωράει το φέρετρο.

Ο φωτογράφος Amos Chapple από τη Νέα Ζηλανδία ταξίδεψε μέχρι το χωριό της Σιβηρίας και διηγήθηκε την εμπειρία του. «Φορούσα λεπτό παντελόνι όταν για πρώτη φορά βγήκα έξω στους -47°C . Το κρύο τρυπούσε τα πόδια μου, ενώ το σάλιο μου πάγωνε και έγδαρε τα χείλη μου σαν να ήταν καρφίτσα» ανέφερε.